

ДО 75-ЛІТТЯ ХОДОРОВСЬКОГО ГЕОРГІЯ ІВАНОВИЧА - ДОКТОРА МЕДИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРА, НАДЗВИЧАЙНОГО І ПОВНОВАЖНОГО ПОСЛА УКРАЇНИ

Ходоровський Георгій Іванович народився 28.08.1938 року в селі Товтри Заставнівського району Чернівецької області, закінчив середню школу в м. Заставна в 1955 році, Чернівецький державний медичний інститут з відзнакою - у 1961 році та аспірантуру з нормальної фізіології - у 1964 році.

Ходоровський Г.І. працює в Чернівецькому державному медичному інституті (з 2005 р. - Буковинський державний медичний університет - БДМУ) з 1964 р. - асистентом, з 1968 р. - доцентом, з 1977 р. по 1987 р. - проректором з наукової роботи, з 1980 по 1987 рр., 2001-2005 рр - завідувачем кафедри нормальної фізіології БДМУ. З 2005 р. - професор кафедри фізіології БДМУ та за сумісництвом професор кафедри міжнародних відносин Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича.

З 1969 по 1973 рр. працював доцентом кафедри фізіології людини в Замбії і водночас - головою профкому Посольства СРСР, керівником експедиції ВООЗ, членом редколегії журналу ЮНЕСКО "Здоров'я".

Результати його наукової роботи лягли в основу державної програми йодної профілактики зобу в Замбії, його докторської дисертації та наукових публікацій про особливості зобної ендемії в Замбії. В 1987-1989 рр. - радник ректора Кабульського медичного інституту та Міністра охорони здоров'я Афганістану, працює в торг-

представництві Посольства СРСР в Афганістані. Робота відзначена подяками, орденом і двома медалями.

Має великий досвід педагогічної і наукової роботи, володіє кількома іноземними мовами, в т.ч. вільно англійською. Зробив помітний внесок у вдосконалення навчально-методичної роботи, розвиток науки і підготовку лікарських і науково-педагогічних кадрів. Свого часу входив до складу авторського колективу СРСР по написанню підручників для медичних ВНЗ, був членом навчально-методичної комісії з нормальної фізіології при МОЗ СРСР. За його співавторством в 1988 р. були опубліковані: "Физиология плода и детей" (под. ред. проф. Глебовского. - М.: "Издатель"), "Руководство к практическим занятиям по физиологии" (под. ред. Г.И.Кисичко, В.А.Полянцева. - М.: "Медицина"). Співавтор галузевої програми з нормальної фізіології для ВНЗ III-IV акредитації (Україна). 10 років працював за сумісництвом професором кафедри міжнародних відносин Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича. Його праця у Вищій школі відзначена Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України в 2005 році.

Наукові дослідження стосуються проблеми нейрогормональних взаємовідносин, висвітлені в кандидатській, докторській дисертаціях та більше 300 опублікованих працях, 17 монографіях і навчальних посібниках. Має три патенти на винаходи. Сформульована ним теорія полідромного механізму нервово-гуморальної взаємодії отримала підтвердження в науководослідних установах України. В організованій ним науковій електрофізіологічній лабораторії БДМУ свого часу виконано більше 10 кандидатських і докторських дисертацій. Підготував 7 кандидатів медичних наук і 32 магістри з міжнародних відносин. Член спеціалізованої вченої ради Д 05.600.02 Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова.

За своє життя працював на високих державних і дипломатичних посадах. Вніс посильний вклад у створення незалежної України, в утвердженні її міжнародного позитивного іміджу. З 1990 по 1994 рр. депутат Верховної Ради України, голова Постійної Комісії "У справах жінок, охорони материнства, дитинства і сім'ї". У 1992 році переведений до Міністерства закордонних справ України на посаду Посла з особливих доручень, з лютого 1993 р. по липень 1998 р. Посол України в Індії. У 1996 р. Указом Президента України від 7.08.1996 р. Г.І.Ходоровському присвоєно вищий в дипломатії пожиттєвий ранг: Надзвичайний і Повноважний Посол України. В Індії відзначений "Премією ім. Індіри Ганді" та відзнакою "За зміцнення миру і дружби народів" Індо-Європейською асоціацією (Республіка Індія). Почесний

професор Інституту маркетингу і менеджменту (Індія).

Депутат Чернівецької міської ради 6-и скликань, лауреат премії ім. Омеляна Поповича. Відзначений Почесною відзнакою Чернівецької міської ради - медаллю "На славу Чернівців". Депутат Чернівецької міської ради. Почесний житель села Товтри, м. Чернівці.

У 2000 році нагороджений дипломом та пам'ятною медаллю "За заслуги в розбудові економіки України та вагомий внесок у створення гідного міжнародного іміджу нашої Держави", занесений до "Золотої книги ділової еліти України", до Української дипломатичної енциклопедії (2007 р.) та до книги "Історія українського парламентаризму" (2010 р.), нагороджений Почесними

грамотами Кабінету Міністрів України (2007 р., 2010 р.) і Золотим орденом "Честь і слава" всеукраїнського козацького війська. "За особливі заслуги перед Українським народом" нагороджений почесною грамотою Верховної Ради України (2011 р.).

Автор поетичних збірок "Червона калина", "Вісь землі", захоплюється нумерологією і системою "Рейкі", від чого отримує не тільки задоволення, а й має певні власні наукові доробки.

Численні учні, вчителем яких є Георгій Іванович, колеги щиро зичать ювіляру міцного здоров'я, довгих років життя, творчої наснаги і подальших успіхів у почесній праці науковця, педагога і лікаря.

*Ректорат Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова,
Члени спеціалізованої вченої ради Д 05.600.02
Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова,
Редакційна колегія і редакція наукового журналу
"Вісник Вінницького національного медичного університету"*

ІГОРЮ ПОРФИРІЙОВИЧУ ШЛАПАКУ - ДОКТОРУ МЕДИЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРУ - 70!

29 вересня 2013р. відзначає свій сімдесятирічний ювілей видатний український анестезіолог, завідувач кафедри анестезіології та інтенсивної терапії Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, доктор медичних наук, про-

фесор Ігор Порфірійович Шлапак.

І.П. Шлапак народився 1943 року в с.Селище Немирівського району Вінницької області у сім'ї педагогів. В 1968 році закінчив з відзнакою Київський медичний інститут імені О.О. Богомольця. Свою трудову діяльність І.П. Шлапак починає в одному з провідних лікувальних закладів Києва - міській клінічній лікарні імені Жовтневої революції (нині - Олександрівська лікарня м.Києва). В 1970 році І.П. Шлапак вступає до аспірантури на кафедру анестезіології і реаніматології Київського державного інституту удосконалення лікарів, міцно зв'язавши своє життя з цим науковим і навчальним закладом. В 1975 році він захищає кандидатську дисертацію, присвячену екстракорпоральній перфузії ізольованої печінки.

З 1974 по 1987 роки працював асистентом, а з 1987 року - доцентом кафедри анестезіології і реаніматології Київського державного інституту удосконалення лікарів.

У рамках становлення в Україні медицини критичних станів в Києві створюється науково-практичне об'єднання швидкої медичної допомоги та медицини катастроф. В 1994 році в цій установі клініку анестезіології, інтенсивної терапії та реанімації очолює І.П. Шлапак. З цього часу і до 2005 року він був беззмінним головним спеціалістом МОЗ України в галузі клінічної токсикології, і розвиток токсикологічної служби в нашій країні нерозривно пов'язаний з іменем І.П. Шлапака.